ZAKLADATEĽKA
MATKA ALFONZA MÁRIA EPPINGEROVÁ
A JEJ DIELO

14. september	***1814***	***nar.***
28. august	***1849***	***založenie Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa v Niederbronne***
11. apríl	***1866***	***schválenie I. pravidiel pápežom Piom IX.***
31. júla	***1867***	***zomr.***

PREDSLOV

Boh nám daruje túto chvíľu,
minulosť uzatvára do kruhu.
Včerajšok a dnešok nám oznamujú to,
čo sa udialo pred 156 rokmi!
To, čo napĺňa túto chvíľu,
kladieme modliac sa do Božej večnej dlane
a činnosť sestier naplnených odvahou
a láskou to odkrýva,
keď sú v núdzi Bohom poslané,
keď v posvätených rehoľných šatách
storočiami kráčajú...
A ešte stále kráčajú bok po boku,
pre každú z nich ráno ešte len začína!
Krista Vykupiteľa chcú ďalej niesť,
k ľuďom všetkých čias.
Áno, Kristus – včera – dnes a naveky,
Kristus po celú večnosť!

Osoby a obsadenia:

L: lektor
K: kronikár
A: Alžbeta
P: postulantka
MAM: Matka Alfonza Mária
S: sestra

Z nemčiny preložila a upravila: Sr. M. Katarína Krištofová, SDR

I. ČASŤ

L: *„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.*
Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali.
Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha.“ (Jn 1, 1-4 a 10-12)

K: Tieto chvíle chcú rozprávať o dieťati, ktoré toto Slovo prijalo. Prijalo Vykupiteľa slúžiac len jemu: je to Alžbeta Eppingerová. Prostredníctvom nej boli mnohé povolané, aby sa zasvätili Božskému Vykupiteľovi a slúžili mu. Prostredníctvom nej bola založená Kongregácia Sestier Božského Vykupiteľa. Odvtedy uplynulo 156 rokov.

Jej kolískou bolo Alsasko, teda ten kraj, kde už cez celé storočia tiahli svätí poslovia viery, aby ohlasovali radostnú zvesť. V tejto krajine, bližšie v mestečku Niederbronn, daroval Boh manželom Jánovi Jurajovi Eppingerovi a jeho manželke Barbare 9. septembra 1814 prvé dieťa, ktorému dali meno Alžbeta. Po nej im ešte Boh požehnal desať detí.

L: Odkiaľ by mohol byť ľudský život, keď nie od teba, Pane! Ty sám nás tvoríš, ty, ktorý nám dávaš život a bytie, pretože ty sám znamenáš najvyššie bytie, ty sám si Život.

K: Alžbeta Eppingerová bola od detstva veľmi krehkej postavy. O jej zdravie si robili rodičia viac starosti než o jej súrodencov. Od svojich troch rokov sa už chce sama modliť *Otče náš, Zdravas Mária* a neskôr aj *Verím v Boha*. Počas školských rokov najväčší záujem prejavila o vyučovanie náboženstva a na prijatie prvého svätého prijímania sa pripravovala veľmi horlivo. Často sa modlila: *„Keby som tak mohla v zbožnosti a láske stále kľačať pred Ježišom!“* Zbožne a usilovne prežívala roky svojho detstva a mladosti v kruhu svojich milovaných.

L: Boží vyvolení sú tí, ktorí všetky veci vidia pod Božím uhlom pohľadu. Všetky veci od Boha prichádzajú a k Bohu smerujú.

(Vstupuje Alžbeta, kľakne si, zotrváva v tichej modlitbe a potom hovorí: ...)

A: Môj Pane a Spasiteľ, ty si sa modlil k svojmu Otcovi*: „V daroch a obetách zmierenia nemáš zaľúbenie, dal si mi však telo v obeť. Hľa, prichádzam, aby som plnil tvoju vôľu Otče!“* Aj ja dávam moje telo tebe a všetko, čo si mi dal, vkladám do tvojej služby. K nohám kladiem svoju vôľu ako tvoja slúžka, celkom sa ti odovzdávam. Pred tebou rozprestieram moje srdce. Prihovor sa mi tvojím slovom! Svojím konaním ti chcem dať odpoveď. Len slúžiť ti chcem celkom a úplne, Pane!

(Za sprievodu tichej hudby opúšťa Alžbeta javisko.)

L: V desiatej kapitole evanjelia podľa Lukáša čítame, že Božský Vykupiteľ si okrem dvanástich apoštolov vyvolil ešte sedemdesiatich dvoch učeníkov a jedného dňa ich poslal do miest a dedín so slovami: *„Žatva je veľká, robotníkov málo.“* Keď sa vrátili späť a rozprávali mu o svojich skúsenostiach, povedal im: *„Radujte sa, lebo vaše mená sú zapísané v nebi!“* Evanjelista k tomu dodáva: Vtedy Ježiš zaplesal v Duchu Svätom a povedal: *„Zvelebujem ťa Otče, Pán neba a zeme, pretože si tieto veci skryl pred múdrymi a obozretnými a zjavil si ich maličkým. Áno, Otče, tak sa ti zapáčilo.“*

K: Alžbetin život sa počas sedemnástich rokov odohrával na rodičovskom dvore v modlitbe a v práci. Avšak neskôr ju Boh vyskúšal utrpením. Ochorela. Prežívala ťažké a dlhotrvajúce utrpenie. Napriek tomu jej najhorúcejším prianím bolo môcť sa zasvätiť Ježišovi v rehoľnom stave, ale doposiaľ to nemohla realizovať. Teraz, počas choroby a utrpenia nemohla svoj deň hodnotiť podľa vonkajšieho výkonu, ale iba podľa vnútorného postoja. Vždy viac sa stávala priestorom pre Krista.

L: Nie to, aký výkon podám, nie to, čo robím je otázkou, ale len to: Nakoľko viem ticho znášať to, čo mi posielaš, lebo ty, môj Pane, túžiš po pokoji, po tichom oddychu, ktorý ti chcem dať! Pane, svet ťa na tvojej

krížovej ceste unavuje, preto sa ticho vraciam do môjho srdca; pretože to je zmyslom môjho života, aby som ťa strážila a bola ti domovom v utrpení.

K: Od roku 1831 do roku 1849 bola Alžbeta často dlhodobejšie pripútaná na lôžko. Aj po svojom zotavení sa z choroby ostáva naďalej krehká a citlivá na chorobu. Avšak dlhé znášanie utrpenia ju oslobodilo od pozemskej naviazanosti a vždy viac a viac išla cestou nasledovania Krista.

L: Hlbšie a hlbšie vstupovala do sveta modlitby. Aj keď nevyslovovala žiadne slová modlitby, duch modlitby v nej v hĺbke srdca hovoril. Predovšetkým to boli Božia láska a Pánovo utrpenie, ktorými sa v myšlienkach neustále zaoberala.

K: Už sa objavil aj jej nečakaný vplyv na dievčatá, ktoré zmýšľali rovnako ako ona; často prichádzali do izbičky chorej Alžbety. Puto s tretím rádom svätého Františka, do ktorého vo farnosti vstúpila, ju držalo v jeho strede až natoľko, že ju nazývali „dušou“ spoločenstva.

L: Ako to hovorí apoštol svätý Pavol? *„Chválime sa aj súženiami, veď vieme, že súženie prináša trpezlivosť, trpezlivosť osvedčenú čnosť a osvedčená čnosť zasa nádej. A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“* (Rim 5, 3-5)

K: Od svojho 9. roku života mala Alžbeta vo svojom miestnom farárovi v Jánovi Dávidovi Reichardovi zbožného, Bohom daného duchovného vodcu. Práve on veľmi zavčasu objavil mimoriadne schopnosti svojej farníčky, všimol si účinkujúci vplyv Božej milosti a nadobudol presvedčenie, že toto dieťa z jeho farnosti je od Boha určené pre vysoké ciele a veľké úlohy. K tomu sa mu ešte v roku 1836 Alžbeta zverila so svojim vnútorným životom: vízie o politickej situácii svojej doby, poznávanie skrytých vecí v živote iných ľudí, to bolo jej údelom.
Farár Reichard podal svoj posudok o Alžbete Eppingerovej biskupovi do Štrasburgu Andrejovi Rässovi, ktorý si neskôr Alžbetu v Niederbronne osobne vyhľadal a stotožnil sa v názore s farárom Reichardom.

L: Kristus prostredníctvom nositeľov biskupských a kňazských úradov prepožičiava svoje srdce, svoj jazyk, svoje ruky, aby oni učili, žehnali, boli rozdávateľmi milosti bez toho, aby sa pýtali komu a prečo.

K: Čoskoro po návšteve biskupa Alžbeta jasne spoznala pomocou vnútorného svetla vo svojom srdci dielo, ku ktorému bola povolaná a pripravovala sa na neho počas choroby a utrpenia: Bol to zrod duchovnej rodiny, ktorej duch má byť Duchom Ježiša Krista a ten istý duch má vyžarovať v modlitbe, v obeti a v slúžiacej láske k chudobným, chorým a deťom.
Na založenie a úspešnosť tohto diela nasadila Alžbeta všetky svoje sily.

L: Každý človek je Božou myšlienkou, preto nie je žiadny človek rovnaký, ale každý je iný. Avšak sú ľudia, ktorí sú Božím tajomstvom, tajomstvom jeho milosti. Alžbeta ničím nevynikala. Všetko povstalo ako tajomstvo zvnútornenej duše, a to čo jej duša „videla“, bola pravda a Božia láska.

K: Sestry, ktoré s Alžbetou Eppingerovou žili, rozprávali s ňou o jej víziách. V nich jasne videla svoje najbližšie úlohy a ciele.

(Alžbeta vstupuje na scénu a kľaká si.
Po chvíli zaznie ticho pieseň:
Ó, hlava plná krvi a rán ... Alžbeta vstáva, ide vedome ku krížu;
po doznení piesne sa modlí s rozpätými ramenami.)

A: Dokonané je. Ja, tvoja služobnica nesiem na sebe tajomstvo tvojho umučenia, ktorého si ma uznal za hodnú. Nikdy sa už toto tajomstvo neoddelí od môjho ducha, od môjho srdca, od mojej duše. Ukáž mi šaty, ktoré mám nosiť, ukáž mi cestu, ktorou mám ísť a ukáž mi pole, na ktorom mám pracovať silou a milosťou tvojho utrpenia na kríži.

(Pomaly a slávnostne prichádzajú dve Niederbronnské sestry
a ticho stoja pri kríži v nehybnom postoji.
Alžbeta je v extáze, oči nemá zavreté, ale upriamené do diaľav.)

A: Také teda majú byť šaty, ktoré mám nosiť a zdobiť ich má kríž! Ó Pane, ty si nás na kríži a prostredníctvom kríža vykúpil. S tvojou svätou Matkou chcem deň čo deň ísť tvojou krížovou cestou a stáť pod tvojím krížom. V úcte a z lásky k tvojmu utrpeniu chcem ako nastávajúca sestra zasvätená úplne Bohu kráčať k môjmu budúcemu spôsobu života. Chcem byť sestrou vykupujúceho Spasiteľa na kríži, sestrou Božského Vykupiteľa.

(vážna hudba)

L: *Vízia o chorobe!*

Vízia: Tieto dni plné bolesti a utrpenia, tieto noci, ktoré nikdy nekončia!
A v tejto bolestnej osamelosti nikto neprichádza,
milujúco pomôcť, priniesť zmierňujúcu útechu.
Nikto, kto to neprežil, si neuváži,
čo to znamená, byť ponorená do ohňa horúčky,
pri ktorej bolesť zdrvuje údy,
a nenachádza žiadnu oporu.
Tak hrozne pomaly zaznievajú nocou,
hodinové údery zvonov,
počíta a počíta a bdie a bdie
a prehrabáva sa prstom po vankúši.
A trvá to nekonečne, až do ranných lúčov,
prvým oloveným zábleskom oznamuje
nový deň plný ešte tiesnivejšieho utrpenia.
A nikto nepríde prisadnúť si na lôžko bolesti,
ošetriť milým a dobrým slovom,
osviežujúcim nápojom ovlažiť ústa,
potom, čo ich oheň horúčky vysušil.

A: *(celá nadšená hovorí:)*

Prichádzajú sestry, jemné sú ich ruky,
prichádzajú, aby pri tebe milujúco stáli,
položia na rany obväzy
a prídu vždy znova, sa na teba pozrieť.
Najprv ti napravia vankúš, keď ťa v noci sužujú bolesti.
Ó, kvôli jednému chorému,
sestra rada verne bdie.
Ty ju spoznáš podľa znamenia, ktoré nosí,
príde v mene Ukrižovaného,
Božského Vykupiteľa.

(vážna hudba)

K: *Vízia o chudobe*
Vízia: Blúdim bez domova a nemám žiadnu strechu nad hlavou,
žiadny kozub na pripravenie jedla.
Žiadnu posteľ a žiadny nábytok nevlastním.
Dobre viem, že treba vyhnúť tvrdým ľuďom,
chudoba drví mňa a moje chudobné dieťa.
Veľmi hladujeme a musíme mrznúť,
cez naše kachle píska vietor.
Sme tak chudobní, že nemáme čo stratiť
a Boh akoby nepočul naše slzavé vzdychanie.

A: On, ktorý trpel na kríži, pošle k vám sestry,
ktoré nosia znak kríža nášho Spasiteľa,

tie prídu radi, k svojim chudobným, vychudnutým a bledým
a prinesú vám bohato jedla a oblečenia.
Samé prídu chudobné, tak chudobné ako bol aj Kristus
a radi pomôžu všetkým chudobným.
On, ktorí sa obetoval na oltári kríža,
pošle vám sestry s milujúcim milosrdenstvom.

K: *Vízia staroby*

Vízia: Stromy rozhadzujú po ceste zvädnuté listy,
staroba ide cestou k cintorínu.
Predsa, v tomto studenom počasí
by staroba ešte potrebovala teplú izbičku na slávenie večerného pokoja.
A ruky, ktoré už nepracujú, sú mrzuté,
ako keby im staroba bola ťarchou.
To by potrebovalo mäkké srdcia, ktoré by skryli starobu,
na nejakom tichom mieste, ďaleko od hluku, ďaleko od nenávisti.

A: To, že mladí ľudia žijú, za to si raz niesol ťarchu, i lásku a odriekanie, to bola prísna povinnosť;
oni boli raz obsahom všetkých tvojich dní. Teraz chýba večeru tvojho života teplé svetlo, predsa prídu sestry,
ktoré ti pripravia teplo domova, ktoré k tebe v tvojej osamelosti pošle sám Vykupiteľ.
Tak skús to vydržať, kým nezaznie oslava večera, kým ti Boh Otec neotvorí dvere večnosti.

K: *Vízia mladosti*

Vízia: Raz je vo mne búrka, raz sa vraciam späť.
Som na ceste hľadania za svojím šťastím.
Hľadám na ceste kvitnúce kvety, avšak nepoznám ani smer ani most ani lavičku,
po ktorej by som mohla prejsť, na cestách života zblúdili už mnohí.
Kto mi ukáže cestu, kto ma povedie k cieľu?

A: Sestry ti ukážu cestu radosti, povedú ťa k práci a k modlitbe,
aby vždy tvoj mladý život dnes bol v Božích očiach v poriadku.

(jemná a tichá hudba)

K: *Vízia detstva*

Vízia: *(dve deti)*
Naša mama pracuje tak veľa, nemá žiadny čas zaspievať si a zahrať sa,
nemá žiadny čas tancovať a skákať s nami, byť veselou a spievať piesne.
Kto s nami bude kráčať slnečnými dňami?
Kto sa s nami spolu bude modliť a spievať?
Kto nám ukáže kvety, slnko a hviezdy?
Tak radi by sme počúvali nadovšetko o všetkom krásnom!

A: Hľa, pošlem vám sestry,
tie chytia vaše malé rúčky,
a povedú vás k spevu a hre,
a ukážu vám veľa radosti.
Vložia do vášho srdca Božie slovo,
chcú byť pre vás matkami!

*(Počas slávnostných hudobných tónov sa odhalí obraz,
všetci odstúpia, ostane len Alžbeta kľačať pred krížom,
pomaly otvorí ramená a hovorí:)*

A: Pane Ježišu Kriste, náš Vykupiteľ, na Golgote si mi ukázal deň, kedy mám ísť.

Pane, tvoje na kríži rozpäté ramená, objímajú celú zem.
Tvoja krv, ktorú si vylial, je prameňom tvojej lásky,
daj, nech tento prameň preteká cezo mňa ku všetkým tým,
ku ktorým ma chceš poslať.

(tichá hudba – opona padá)

II. ČASŤ

L: Ja nazerám len Boha v Bohu,
vidím len Boha v blížnom,
len Boha vo všetkých veciach!

K: Alžbeta vnútorne poháňaná prosila biskupa Rässa o biskupské požehnanie na založenie Kongregácie Dcér Božského Vykupiteľa, ktorá mala mať za cieľ ošetrovanie chudobných chorých a podporu iných chudobných.
Farár Reichard bol naklonený tejto prosbe. Poukázal na to, že je to veľmi potrebné pre mesto a kraj tohto spoločenstva veriacich, aby chudobní chorí vo svojich skromných príbytkoch boli poriadne ošetrení a zároveň, aby sa mal kto ujať aj zdravých chudobných.

L: Božie Slovo zdôrazňuje: *„Veru, hovorím vám, čo ste urobili jednému z mojich najmenších bratov, mne ste to urobili.“*

K: V malej izbičke chorej Alžbety v Niederbronne nadobudla myšlienka tejto kongregácie konkrétnu podobu a teraz mala Božia milosť už len nájsť svoje uskutočnenie.
Za týmto účelom bol zriadený prvý kláštor a to v jednom obytnom dome, ktorý prenechal istý darca Ignác Vögele za nepatrnú cenu. Pribudovaná bola len kaplnka.
Na sviatok svätého Augustína, sa 28. august 1849 zapísal v Niederbronne ako pamätný deň v dejinách Niederbronnských sestier. Vtedy zakladateľka zriadila „Kláštorík“.
Stalo sa to pre 156 rokmi.

L: *„S Božím kráľovstvom je to ako s horčičným semienkom, ktoré roľník vyšiel na pole zasiať. Totiž horčičné zrnko je najmenšie zo všetkých semienok. To však narástlo väčšie než čokoľvek iné* v záhrade. Narástlo v košatý strom, kde si vtáky pod nebom urobili na jeho konároch hniezda.“

K: Dňa 10. septembra 1849 bola slávnostná obliečka zakladateľky. Na príkaz biskupa Rässa odovzdal farár Reichard zakladateľke rehoľné šaty, také aké ich videla vedľa kríža Najsvätejšieho Vykupiteľa. Odložila meno Alžbeta Eppingerová a prijala rehoľné meno sestra Alfonza Mária.

L: Bohatstvo sveta a všetku jeho slávu som zanechala kvôli láske môjho Pána Ježiša Krista, ktorého som videla, ktorého som milovala, v ktorého som uverila a ktorého som si vyvolila.

Pieseň:
„Moje srdce zotrváva v radostnej piesni, moje dielo zasväcujem kráľovi.“ (na nápev žalmu)

(Opona sa zdvíha! Na scénu prichádza zakladateľka s deviatimi postulantkami.)

1. P: Ctihodná matka! Teda dnes budú posvätené šaty, tie, ktoré si videla pri kríži Vykupiteľa; budeš oblečená do týchto posvätených šiat. Ako ich nositeľka pripravíš mnohým sestrám cestu, ktoré Pán tiež povolal k chudobným a chorým, ku krehkým deťom a unaveným starcom a starenkám. Tak ti chcem ctihodná matka v láske poďakovať, pretože tvoje sväté dielo začína...

MAM: Pozdravili ste ma v nových rehoľných šatách. Zmyslom týchto šiat je, všade niesť obraz Ukrižovaného a tým samého Krista. Do ktoréhokoľvek domu sestra vstúpi, jedinou ozdobou jej šiat nech je kríž, tým má k ľuďom prísť sám Kristus.
Sme presvedčené, že ľudia nebudú reagovať vždy rovnako. Veľa bude zátvrdlivých, ale my budeme prosiť o jedno: aby sa nikto nestratil z tých, ku ktorým sme zaniesli obraz Ukrižovaného.

2.P: Ctihodná matka! Aj my chceme nosiť rehoľné šaty a tešíme sa už na deň, keď budeme uznané za hodné nazývať sa tvojimi dcérami.

3.P: A my chceme byť verné sestry. Ty nás budeš rozposielať ku chudobným a chorým. Ty nás budeš volať, keď budeme medzi mladými a deťmi. Každá z nás bude plniť svoju službu tak, ako keby ju plnil sám Kristus.

MAM: Pán predsa povedal: *„Čo ste urobili jednému z mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“* A vy hovoríte, že ste zanechali všetko, kvôli nemu. Tešte sa lebo vaša odmena bude hojná v nebi.

4.P: Ctihodná matka! Aká to milosť byť povolanou, pracovať na tvojom diele!

5.P: Náš duchovný vodca nám povedal, že je to Božie dielo a Boh nám bude pomáhať. Na tomto presvedčení chceme budovať.

MAM: Tak vás chcem aj ja rozposlať a všetko, čo budete robiť nech sa stane z lásky k Bohu. Či sa budete modliť, či budete bdieť pri chorých alebo rozdávať dary chudobným, či budete s deťmi alebo učiť mladých ľudí – vždy nech žiari na vašej tvári Božia láska. A preto teraz choďte k vášmu dielu! Deň sa priblížil, tak ako hovorí Sv. písmo: *„Prijmi ma Pane podľa svojho veľkého milosrdenstva!“*

(Zakladateľka MAM rozposiela postulantky)

P 1.: Tvoje ruky budú požehnané, keď budeš obväzovať bolestivé rany. Buď slúžiacou sestrou chorým.

P 2.: Tvoje kroky nech stráži anjel, keď pôjdeš nocou, aby si bdela pri chorých! Buď im dobrou sestrou.

P 3.: V tvojich slovách nech je milosť, keď budeš hovoriť k bratom a sestrám na smrteľnej posteli. Buď láskavou sestrou umierajúcim!

P 4.: Daj láske priestor v tvojej duši, zvlášť keď budeš navôkol počuť nedobré slová. Hovor rečou nášho Pána Ježiša Krista! Buď dobrotivou sestrou chudobným!

P 5.: Keď vstúpiš do chudobnej chalúpky, aby si zmiernila biedu, buď pokornou! A keď budeš dávať chudobným svoj dar, buď pokornou, lebo ním dávaš Krista, nášho Pána. Buď súcitnou sestrou chudobným.

P 6.: Náš Vykupiteľ je radosťou detí. On ťa posiela k malým. Miluj ich, lebo ich anjeli vždy nazerajú na Pánovu tvár. Buď pre mladých sestrou plnou nadšenia!

P 7.: Maj vždy veselú tvár. Mladých máš učiť, teda buď im príkladom. Nech teba a mladých spája Mária, Pánova Matka!

P 8.: Ty musíš putovať tam, kde je tma, tam kde ľudia utekajú pre Ježišom Kristom a rútia sa do skazy. Kiežby bola v tebe sila, zachraňovať duše pre Boha. Nech ti nie je preto veľkou žiadna obeta a žiadne pokánie. Buď blúdiacim sestrou, ktorá im ukáže cestu späť k Bohu!

P 9.: A ty poslúž svojim spolusestrám! Tvoja služba nech je službou Marty. Buď presvedčená, že táto služba vyteká ako milosť von do sveta, tak ako práca všetkých ostatných členov nášho spoločenstva. Buď svojim spolusestrám sestrou, plnou ochoty!

(postulantky sa rozchádzajú)

MAM: *(osamelo kľačí pred oltárom)*

Vykupiteľ sveta, pred tvojím krížom chcem na kolenách ďakovať.
Teraz si nám určil naše pole pôsobenia, sme pripravené na neho výjsť.
Avšak prosím ťa pri tvojich krvavých ranách,
prosím ťa pre tvoju horkú smrť,
posilni srdcia tých, ktoré rozposielam.
Ukry ich do svojej mocnej ruky,

pomôž im kráčať uprostred biedy,
pomôž im znášať to najťažšie.
Neprosím ťa o úspech,
prosím iba, pomôž im neochvejne stáť uprostred utrpenia.

Vkladám toto mladé dielo do tvojho svätého boku.
Som nástrojom v tvojej dobrotivej ruke.
Tvojou krížovou cestou kráčajú zástupy sestier,
ktoré rozposielaš, aby kráčali uprostred núdze a biedy tohto sveta.

(opona padá)

L: O rozvoji Kongregácie Sestier Božského Vykupiteľa možno s úctou a vďakou povedať len jedno slovo: Milosť! Účinkovanie pre Ježiša Krista sa stalo účinkovaním z Ducha Svätého.

K: Mnohé cesty vtedy, pred 156 rokmi, viedli ku „Kláštoríku" v Niederbronne.
Dievčatá a mladé ženy plné nadšenia počuli volanie Pána a prišli prosiť o rehoľné šaty.
Avšak neskôr to bolo aj posvätné putovanie z kláštora von do mestečiek a dediniek,
putovanie k chudobným a ku chorým, aby zriaďovali nové stanice milosrdnej lásky.
Putovanie sestier v láske ukrižovaného Vykupiteľa, v sile Ducha Svätého.

L: Kto ti takto Pane slúži, je s tebou pevne spojený a v jeho únave už začína odmena, lebo ty mu za to bohato dávaš v jeho srdci pokoj.
Radi sa vraciate do najchudobnejšej izby?
Nasledujete hlas, ktorý vychádza z úst núdzneho?
Povedzte, viete byť milosrdné?
Strážili ste dedičstvo našej matky?
Naplnili ste Kristov príkaz?
Potom prosím pre vás požehnanie,
ktoré na prelome storočí na vás štedro vyviera.

S: *(sestra príde na scénu s chorým pomaly z hľadiska a potom hovorí:)*

Chcem požičať hlas všetkým tým sestrám, v mene ktorých tu teraz stojím:
Hľa, stojíme v noci a núdzi,
hľa, stojíme v chorobe a pri smrti,
hľa, žehnáme bolestivé rany,
bdieme v najtemnejších hodinách,
priložili sme k tomuto dielo naše slovo,
hľa – stojíme nezlomené.
Bratom a sestrou je nám najchudobnejší,
slúžime v nich Ježišovi Kristovi!

Recitácia: „*Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili."* (Mt 24, 40)

S: *so staršou ženou*
To bolo raz svätým príkazom našej matky, aby sme slúžili chorým a starým ľuďom,
slabým a chorľavým,
aby sme im urobili miesto a bdeli nad ich poslednými dňami života.
Aby sme držali ich ruky, keď im zhasne svetlo života,
aby sme im zložili ruky, keď im dohorí svieca umierajúcich.
Ježiš Kristus, bude stáť pripravený,
aby sa dielo naplnilo v každej dobe – po všetky časy!

Hlas: *„Ja sám ti budem odmenou."*

S: *stojí na scéne so sirotou*
Je veľa detí, ktoré k nám prichádzajú so smútkom, v núdzi a bolesti,
deti, ktoré osamelo čupia na okraji času;
deti, ktoré otca a mamu postrádajú,
deti, ktoré o starostlivej láske nič nevedia.
My im otvárame náruč,
my im prinášame slnko na ich cestách.
Najchudobnejším slúžiť, to bolo prianím našej matky,
a my stojíme pripravené ho naplniť!

Hlas: *„A kto prijme jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma.“*

S: *s dvoma deťmi*
Nám je zverený život,
držíme v našich rukách cenné dobro,
srdcia, ktoré na nás hľadia z detských očí,
ktoré smieme k Bohu obracať.
Ako sestry sme poslané byť týmto deťom matkami.
Prinášame tieto zástupy bez škvrny
a vyslovujeme: Pane, veď sú tvoje!
Aj v budúcnosti chceme medzi nimi stáť.

Recitácia: *Ježiš im povedal: „Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.“*

Hlas: Dielo sa vzmáha v mladých dňoch ...

K: Vždy ďalej rozprestiera láska v odeve sestier z Niederbronnu svoj kruh.
Poza hranice Alsaska zriadili stanice obetujúcej sa služby Krista:
vo vnútri Francúzska, v Baden – Hessen, V Bavorsku, v Rakúsku a v Maďarsku, na Slovensku, Ukrajine a vlastne neskôr už aj na ďalších troch kontinentoch: v Amerike, Afrike a v Ázii.
Za prvých nie celých desať rokov po zriadení Materského domu Niederbronne bol získaný v blízkom Oberbronne zámok, ktorý sa stal pre postulantky a novicky v budúcnosti mimoriadnym miestom počiatočnej formácie.

L: *„Ale čo je svetu bláznivé, to si vyvolil Boh, aby zahanbil múdrych, a čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahanbil silných; čo je svetu neurodzené a čím pohŕda, to si vyvolil Boh, ba aj to, čoho niet, aby zmaril to, čo je, aby sa pred Bohom nik nevystatoval.“* 1 Kor 1, 27

K: Dňa 11. apríla 1866 schválil pápež Pius IX. na prosbu biskupa Rässa zo Štrasburgu spolu s biskupmi iných diecéz, kde Niederbronnské sestry pôsobili, Konštitúcie – I. pravidlá

L: *„Toto je deň, ktorý nám dal Pán, jasajme a radujme sa.“*
Tento deň je zapísaný zlatými písmenami v dejinách kongregácie.

K: Teraz sa mohla kongregácia ďalej požehnane rozvíjať. Matka Zakladateľka bola opravdivou matkou v stále sa rozrastajúcej duchovnej rodine. S radosťou pozerala na rozkvet svojho diela. Predsa nebola ušetrená ani utrpenia. Od materského domu sa zakrátko osamostatnili Würzburg, Viedeň a neskôr Šoproň - tri rozkvitajúce vetvy. Onedlho potom, dňa 31. júla 1867 Matka Alfonza Mária zomiera.
Opúšťa časnosť a odchádza do kráľovstva svetla a pokoja krátko potom, čo bol Pánom života smrti do večného domova povolaný farár Reichard.

L: Smrť svätých je majstrovským dielo Ducha Svätého. Cesta spravodlivých je žiarivým svetlom, ktoré rastie až do plnosti dňa. Ostáva ich svedectvo, ktoré je ovocím milosti v srdci, pripraveného prijať Božiu lásku.

K: Obidvaja, zakladateľka aj farár Reichard boli pochovaní na cintoríne v Niederbronne v tôni kríža - znaku, ktorý vždy žiaril pred nimi.

Obidvaja: *„Drahocenná je v očiach Pána smrť jeho svätých.“* Ž 115, 6

Niekoľko úderov - De Profundis – pri odovzdávaní diela ďalším generáciám

III. časť

Opona sa zdvíha

Hlas: Otvára sa brána večnosti,
stopäťdesiatšesť rokov hlboko do nej ponára.
Ešte raz volám všetkých a pýtam sa ich, ktorí tu pôsobia – všade po svete hore-dole:
Kde je to dielo, ktoré naša matka raz začala?
Kde sú tí, ktorých raz rozposlala?
Stojí ešte dnes toto dielo, nerozpadlo sa?
Volám na vás do celého sveta!
Nesiete ešte aj dnes vysoko posvätný lampáš lásky?
Z obrovskej výšky sa pýtam:
Kto ho prenáša do ďalších storočí?
Kto je povolaný, byť dnes milosrdný?
Kde sú tí, ktorí putujú s dobou?
Kde sú tí, ktorí volajú: „Sme pripravení!“
Kde sú tí, ktorí volajú: „Pane, my sme tvoji.“
My nesieme toto dielo našej matky do ďalších storočí,
Chcete toto dedičstvo niesť spolu s nami?

Všetci: Chceme! *Hlasy prichádzajú z diaľky*

Hlas: Nás volá táto hodina doby, nás volá tento čas,
za mnou stoja pripravené zástupy.
Za mnou sa tlačia do núdze.
Sestry! Hore vstaňte! Volá nás sám Boh!

Na javisko prídu všetky novicky

Hlas: Blažení, ktorí preukazujú milosrdenstvo!

Všetci: *adresované sestrám v hľadisku*
Sestry, dajte nám zo svojho ducha!
Chceme ho niesť, bez váhania, tam kde je bieda a stonanie, nocou a hrôzou – vydržíme!

Hlas: Pane, pomôž nám v pokore povedať:
Potrebujeme milosť, aby sme toto dielo niesli ďalej.

Všetci: Milosť! Pane – milosť!
Daj nám túto milosť k tomu, keď stojíme pred dverami biedy, keď stojíme pred chatrčami biedy.
Sestry, pomôžte nám prosiť o túto milosť!

Jedna: Pane! Keď nás chceš zachovať v tejto láske, nechaj nás horieť a nikdy nevychladnúť.
Denne nanovo prosíme:
Pane, daj nám vernosť!

Všetci: Pane, urob nás vernými!

Aby ťa naše dielo vždy oslavovalo Teba, Otec, Syn a Duch Svätý. Amen! Amen!

Chór: *spieva pieseň:* Dielo vykúpenia.